

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0431

**Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten
14. kokous (COP 14)**

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2018 biologista monimuotoisuutta
koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 14. kokouksesta (COP14) (2018/2791(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian väliarvioinnista¹,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta luontoa, ihmisiä ja taloutta varten²,
 - ottaa huomioon 20. toukokuuta 2015 julkaistun komission kertomuksen ”Luonnon tila Euroopan unionissa: Lintu- ja luontotyyppidirektiivien kattamien luontotyyppien ja lajien suojelutasoa ja kehityssuuntia koskeva kertomus (2007–2012) luontotyyppidirektiivin 17 artiklan ja lintudirektiivin 12 artiklan mukaisesti” (COM(2015)0219),
 - ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle esitetyt kysymykset biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 14. kokouksesta (COP 14) (O-000115/2018 – B8-0413/2018 ja O-000116/2018 – B8-0414/2018),
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten vuonna 2010 hyväksymän, biologista monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman 2011–2020 toiminta-ajatuksena on toteuttaa tehokkaita ja kiireellisiä toimia, jotta voidaan pysäyttää biologisen monimuotoisuuden (meitä ympäröivien ekosysteemien, lajien ja geenivarojen valtavan kirjon) katoaminen ja jotta voidaan varmistaa, että vuoteen 2020 mennessä ekosysteemit ovat sopeutumiskykyisiä

¹ EUVL C 35, 31.1.2018, s. 2.

² EUVL C 356, 4.10.2018, s. 38.

ja tarjoavat edelleen olennaisia palveluja, jolloin varmistetaan planeetan elämän monimuotoisuus ja edistetään ihmisten hyvinvointia ja köyhyyden poistamista;

- B. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisesti hyväksytyssä vuoden 2050 visiossa ”Elämä sopusoinnussa luonnon kanssa” todetaan, että vuoteen 2050 mennessä biologista monimuotoisuutta arvostetaan, suojellaan, ennallistetaan ja käytetään viisaasti siten, että ekosysteemipalveluja pidetään yllä, maapallo voi hyvin ja tuotetaan kaikille ihmisille olennaisia hyötyjä;
- C. toteaa, että vuoden 2050 visiolla on viisi yleistavoitetta: a) käsitellä biologisen monimuotoisuuden häviämisen taustalla olevia syitä sisällyttämällä biologinen monimuotoisuus julkisyhteisöjen ja yhteiskunnan kaikkeen toimintaan, b) vähentää biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvia välittömiä paineita ja edistää kestävästä käytöstä, c) parantaa biologisen monimuotoisuuden tilaa suojelemalla ekosysteemejä, lajeja ja geneettistä monimuotoisuutta, d) tehostaa biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista kaikille aiheutuvia hyötyjä ja e) parantaa täytäntöönpanoa osallistavan suunnittelun, tietämyksen hallinnan ja valmiuksien kehittämisen kautta;
- D. ottaa huomioon, että geenivarojen saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevassa Nagoyan pöytäkirjassa pyritään varmistamaan, että geenivarojen käytöstä saatavat hyödyt jaetaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti;
- E. ottaa huomioon, että vuoteen 2020 ulottuvalla biologista monimuotoisuutta koskevalla EU:n strategialla pyritään pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen häviäminen EU:ssa ja osaltaan pysäyttämään monimuotoisuuden häviäminen maailmanlaajuisesti vuoteen 2020 mennessä, samalla kun pidetään mielessä biologisen monimuotoisuuden luontainen arvo ja ekosysteemipalvelujen olennainen panos ihmisten hyvinvointiin ja taloudelliseen vaurauteen;
- F. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat hyväksyneet Agenda 2030 -toimintaohjelman ja siihen liittyvät kestävä kehityksen tavoitteet, joissa edellytetään maailmamme muuttamista ja planeettamme suojelemista, mukaan lukien maaekosysteemien ja vedenalaisen elämän suojeleminen, ja että ne ovat sitoutuneet ohjelman täytäntöönpanoon kaikilta osin;
- G. toteaa, että ekosysteemien heikkeneminen aiheuttaa EU:lle valtavia sosiaalisia ja taloudellisia tappioita;

Yleisiä huomioita

1. panee huolestuneena merkille, että biologista monimuotoisuutta koskevat vuoden 2020 Aichin tavoitteet eivät toteudu luonnon monimuotoisuuden kadotessa nykyisellä vauhdilla, ja kehottaa kaikkia yleissopimuksen sopimuspuolia ja sidosryhmiä tehostamaan toimiaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan tältä osin välittömiin ja merkittäviin lisätoimiin biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi, jotta EU:n tavoitteet saavutetaan;
2. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen maailmanlaajuisesti on keskeinen haaste ja siten EU:n strateginen etu, johon olisi kiinnitettävä mitä suurinta poliittista huomiota; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan aktiivisesti erityisesti ulkoisten välineidensä kautta kolmansien maiden kanssa biologisen

monimuotoisuuden säilyttämistä koskevien toimenpiteiden ja hallinnon edistämiseen ja vahvistamiseen, etenkin kaikissa monenvälisissä sopimuksissa;

3. korostaa, että on tarpeen luoda kattava hallintojärjestelmä biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen säilyttämistä ja kestävää käyttöä varten; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita edelleen määrätietoisesti lujittamaan yleissopimusta ja ottamaan johtoaseman vuoden 2020 jälkeisen biologista monimuotoisuutta koskevan maailmanlaajuisen kehyksen valmistelussa, erityisesti sopimuspuolten konferenssin 14. ja 15. kokouksen edellä, sekä esittämään avoimesti visionsa ja painopisteensä vuoden 2020 jälkeiselle kehykselle;
4. muistuttaa, että biologisen monimuotoisuuden säilyttämisellä ja ennallistamisella tuetaan useimpien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja että ne ovat olennaisia pyrittäessä saavuttamaan unionin toimintapolitiikan tavoitteita, jotka liittyvät muun muassa ympäristöön, elintarviketurvaan, ilmastonmuutoksen lievittämiseen ja siihen sopeutumiseen, terveyteen, katastrofiriskien vähentämiseen ja muuttoliikkeeseen;
5. muistuttaa, että biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien säilyttäminen on luontaisesti synergistä ja olennainen osa kestävä kehitystä; korostaa, että on tarpeen ottaa huomioon biologinen monimuotoisuus ja parantaa ympäristöpolitiikan johdonmukaisuutta kaikissa EU:n sisäisissä ja ulkoisissa toimintapolitiikoissa, mukaan lukien niiden sitoutuminen kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen kaikilta osin vuoteen 2030 mennessä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan tätä;
6. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää puuttua biologisen monimuotoisuuden häviämisen ja heikkenemisen avaintekijöihin pitkän aikavälin strategisella lähestymistavalla ja laatia ja panna täytäntöön tehokkaita päätöksiä ja toimenpiteitä, jotka ulottuvat suojelualueiden määrittämisestä ja säilyttämisestä alueen arkaluonteisuuden, uhanalaisten lajien tai kartoitettujen osaamisvajaiden ja/tai tehokkaan hallinnoinnin avulla aina biologisen monimuotoisuuden häviämisen ja alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen alueille ja toimeentulomahdollisuuksille aiheutuvien kielteisten vaikutusten rajoittamiseen, ekosysteemien ja niiden palvelujen palauttamiseen myös muilla kuin suojelualueilla, biologisen monimuotoisuuden sisällyttämiseen muille aloille (kuten maa- ja metsätalouteen, maankäytön suunnitteluun, kehitysyhteistyöhön, tutkimukseen ja innovointiin, liikenteeseen, kaivostoimintaan ja terveysalalle) sekä vääristävien tukien lakkauttamiseen; pitää myös tärkeänä rajoittaa biologisen monimuotoisuuden häviämistä ja sen kielteisiä vaikutuksia alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen alueille ja toimeentulomahdollisuuksille;

Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja strategisen suunnitelman 2011–2020 täytäntöönpano

7. muistuttaa, että Egyptin COP 14 -kokouksessa yleissopimuksen voimaantulosta on kulunut 25 vuotta; pitää siksi erittäin tärkeänä tehostaa toimia, joilla pannaan täytäntöön biologista monimuotoisuutta koskeva nykyinen strateginen suunnitelma 2011–2020, keskittyä Aichin tavoitteiden ja Nagoyan pöytäkirjan tärkeimpien osatekijöiden saavuttamiseen sekä valmistella kunnianhimoinen strateginen suunnitelma ja täytäntöönpanomekanismi vuoden 2020 jälkeiselle ajalle, jotta voidaan kehittää vuotta 2050 koskeva skenaario, jossa otetaan huomioon biologisen monimuotoisuuden uudet haasteet Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti;

8. korostaa Aichin tavoitteiden merkitystä pantaessa täytäntöön Agenda 2030 ja kestävän kehityksen tavoitteet, etenkin tavoitteet nro 14 (valtamerten, merten ja meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen ja kestävä käyttö) ja 15 (maaekosysteemien suojelu, kestävä metsänhoito, aavikoitumisen torjunta, maaperän köyhtymisen pysäyttäminen ja kehityssuunnan kääntäminen sekä biologisen monimuotoisuuden häviämisen pysäyttäminen);
9. panee huolestuneena merkille, että suojeltavien lajien ja luontotyyppien suojelun tasoa EU:ssa koskevien arvioiden¹ mukaan vain 7 prosentilla meriympäristön lajeista ja 9 prosentilla meriympäristön luontotyypeistä suojelun taso on suotuisa ja että 27 prosentilla arvioituista lajeista ja 66 prosentilla arvioituista luontotyypeistä suojelun taso on epäsuotuisa;

Biologista monimuotoisuutta koskeva maailmanlaajuinen kehys vuoden 2020 jälkeen

10. kehottaa toteuttamaan toimia, joilla tehostetaan vuoden 2020 jälkeisen biologista monimuotoisuutta koskevan maailmanlaajuisen kehyksen kunnianhimoisia tavoitteita ja parannetaan sen toimintaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan aktiivisesti selkeiden määrällisten ja mitattavissa olevien tavoitteiden ja tulosindikaattoreiden, parempien seurantavälineiden, sitoutumisprosessien ja uudelleenarviointi- ja raportointimekanismien kehittämistä Pariisin ilmastopimuksen mekanismeja noudattelevien yhteisten normien mukaisesti sopimuspuolten avoimuuden ja vastuuvollisuuden parantamiseksi ja biologista monimuotoisuutta koskevan seuraavan maailmanlaajuisen kehyksen yleisen tehokkuuden parantamiseksi;
11. korostaa, että tarvitaan vahvempaa kansainvälistä kehystä, jotta voidaan suojella biologista monimuotoisuutta maailmanlaajuisesti, pysäyttää sen nykyinen heikkeneminen ja ennallistaa se mahdollisimman pitkälle; katsoo, että tällaisen kehyksen olisi perustuttava tavoitteisiin ja vapaaehtoihin sitoumuksiin, jotka muodostuvat kansallisesti päätetyistä rahoitusosuuksista, joita tuetaan paikallisilla ja alueellisilla rahoitusosuuksilla, ja muista asianmukaisista välineistä, rahoitussitoumuksista ja valmiuksien lisäämiseen liittyvistä parannuksista, sekä viisivuotiseen tarkistuskansioon, jossa painotetaan suojelualueiden hallinnon parantamista ja tehokkaampia säilyttämistoimenpiteitä sekä tavoitteiden tiukentamista;
12. korostaa, että on tärkeää minimoida aikaviive vuoden 2020 jälkeisen biologista monimuotoisuutta koskevan maailmanlaajuisen kehyksen hyväksymisen ja kansallisten biodiversiteettitavoitteiden laatimisen välillä, jotta voidaan välttää viivästyminen konkreettisissa toimituksissa biologisen monimuotoisuuden häviämisen pysäyttämiseksi;

Taloudelliset näkökohdat ja rahoitus

13. korostaa, että talouskasvulla voidaan helpottaa kestävä kehitys vain, jos se irrotetaan biologisen monimuotoisuuden ja luonnon ihmisten hyvinvointia edistävän kapasiteetin heikkenemisestä, ja tähdentää, miten tärkeää on kehittää laajalti sovellettavia luontoon perustuvia ratkaisuja, jotka auttavat yhteiskuntia selviämään täysin kestävästi monimutkaisista haasteista, joissa on sosiaalinen ja taloudellinen ulottuvuus;

¹ Biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevä hallitustenvälinen tiede- ja politiikkafoorumi, The Regional Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services for Europe and Central Asia, 2018.

14. korostaa tarvetta varmistaa riittävä rahoitus biologista monimuotoisuutta varten; painottaa, että biologisen monimuotoisuuden huomioimisella talousarviossa ja varojen mahdollisella korvamerkitsemisellä biologiseen monimuotoisuuteen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä olisi merkittävä ja myönteinen vaikutus vuoden 2050 vision saavuttamiseen;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään uusien kansainvälisten rahoitusmekanismien perustamista biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi yleissopimuksen mukaisesti ja korostaa yksityisen rahoituksen merkitystä tässä suhteessa;
16. pitää tärkeänä lisätä investointeja, joilla saavutetaan Pariisin sopimuksen sitoumukset, jotta voidaan vähentää ilmastonmuutoksen vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen ja varmistaa samalla ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä biologista monimuotoisuutta koskevien politiikkatoimien johdonmukaisuus;

Maa- ja metsätalous

17. panee tyytyväisenä merkille, että suosituksessa 10.2.g (XXI/1) COP 14 -kokouksen päätökseksi mainitaan maa- ja metsätalouden tarjoamat mahdollisuudet; korostaa, että maatalouteen liittyvät toimet ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen liittyvät tiiviisti yhteen; korostaa, että kestävä maa- ja metsätalous edistää merkittävästi lajien, luontotyyppien ja ekosysteemien monimuotoisuutta ja vähentää ilmastonmuutoksen vaikutuksia;
18. panee kuitenkin merkille tehomaatalouden kielteiset vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen erityisesti metsäkadon ja torjunta-aineiden käytön osalta; muistuttaa, että hyvin toimivien ekosysteemien kannalta olennaisten pölyttäjien väheneminen on hälyttävää; kehottaa sopimuspuolia sitoutumaan vahvasti kestäväan maa- ja metsätalouteen ja tukemaan vaatimuksia agroekologisten lähestymistapojen edistämisestä ja haitallisten kasvinsuojeluaineiden käytön lopettamisesta sekä sitoutumaan strategioihin maaperän ja elinympäristöjen suojelemiseksi;

Innovointi

19. panee tyytyväisenä merkille, että suosituksessa 10.2.h (XXI/1) mainitaan teknologian kehitys; muistuttaa innovoinnin, tutkimuksen ja kehittämisen merkityksestä vuoden 2050 vision tavoitteiden saavuttamisessa ja kehottaa sopimuspuolia keskittymään erityisesti biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen sekä ihmisten terveydelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille aiheutuvien hyötyjen välisiin yhteyksiin ja koordinoimaan tiedonkeruutoimia;

Valmiuksien lisääminen, yleinen tietoisuus ja kaikkien toimijoiden osallistuminen

20. korostaa, että valmiuksien lisääminen ja tietoisuuden lisääminen muun muassa biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen arvoista ovat onnistuneen täytäntöönpanon edellytys; panee näin ollen tyytyväisenä merkille, että COP 13 -kokous hyväksyi päätöksissään XIII/23 ja suosituksessaan XXI/1 lyhyen aikavälin toimintasuunnitelman (2017–2022) valmiuksien lisäämiseksi ja tukemiseksi sekä viestintästrategiansa, ja kehottaa COP 14 -kokousta kehittämään edelleen näitä keskeisiä kysymyksiä;

21. korostaa kattavan ja osallistavan prosessin merkitystä laadittaessa kehystä vuoden 2020 jälkeiselle ajalle;
22. panee tyytyväisenä merkille, että valistuskampanjat mainitaan päätöksessä XXI/1 COP 14 -kokouksen valmistelua varten, ja kehottaa sopimuspuolia edistämään yleistä tietoisuutta ja monen sidosryhmän osallistumista sen varmistamiseksi, että paikallisyhteisöille ja alkuperäisväestölle saadaan aikaan räätälöityjä ratkaisuja, jotta voidaan edistää kestävää maankäyttöä biologisen monimuotoisuuden lisäämiseksi siten, että maisemien ja luontotyyppien alueelliset erot otetaan täysimääräisesti huomioon;
23. pitää myönteisenä, että aikomuksena on aktiivisesti noudattaa monen sidosryhmän, mukaan lukien alueelliset ja paikalliset toimijat, lähestymistapaa, joka on olennaisen tärkeä biologisen monimuotoisuuden arvostamisen, suojaamisen, säilyttämisen, kestäväen käytön ja ennallistamisen kannalta, ja korostaa, että parempi sitoutuminen hallintotasojen ja hallinnon alojen sekä liike-elämän ja biologisen monimuotoisuuden foorumien kanssa ja niiden välillä luo mahdollisuuksia saavuttaa biologisen monimuotoisuuden tavoitteet paremmin ja sisällyttää biologista monimuotoisuutta koskevat tavoitteet osaksi muita toimintapolitiikkoja;

o

o o
24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseelman neuvostolle ja komissiolle.